

סג
קאנטו

השירים אשר לשלמה

מוזמרים ושירות ותשבחות אשר
חביא בחכמת חננון וחסידים
לשלמה ר' ח' ו' ח' קולות
כמר שלמה מחאדומים יצו
מדרי קק מאנשובח
לחודו'לה' ולחבר לשבע'ליון בכל
דבר שבקרובות חרשח
בארץ:

פה ויניציאה ססג

בסעת חשרים

פייטרו ולודינצו בראנארני

בבית יוואני קאליאני

Appresso gli Illust. Sig.
Pietro e Lorenzo Brag.

אל איש חיל רב פעלים
ומריו קרש הלולים

הה קצו ורמי הנסגב כמה בשוק סלם וכו' פוסה חיל יא
וקורא פס בתנובות

במנובות

גם מתחול גם מלסנסי גם מאזעתח לויחן האלהים ויחנני להבן ולהור' בחכמת
המנוכחה רבתי ושרוד בחכמת' ברוב סרעסי בקרבי הסתעסעה נפסי לקחת
מראסית כל תרומת קול' להורות לחכב בערכות בקול' רנה ותודה כי זה קול' האר' לכבר
את ה' כמה מהאזהו אים אלק' סברכתי ויהי' למסען ליויתן בפי מזירח חרפות אסר
פסיתי בסרר' רקמתי בקולות ערכות בעימות כיוותן כנוח פלי הרוח מיוחד' לזמני מסון
ולחופים טובים וספתי לא אכלא כי חמיר הגדלתי והוספתי הסתרלות להגדיל מחמורי
דוד מלך ישראל ולהאדירם עד אשר ממתי חק צבול להרבה אהם בדרס' המוסרית לכעבור
יהיה להם יתר פאת לאון אשר מלין תכחץ ואחרי אשר הנני ה' לחיות כנועם ולהוציא קול
למעשה ראיתי כי טוב לזכות את הרבים ולהביא אל הרפום מבחר זמירותי אשר עשיתי
לא לכבודי כאל לכבוד אבי מבטמים אשר עשה לי את הנסם הזאת ולפולס אורני וחסה
מח דברי כי תרתי בלני לדי מקצתם אפנה להקריב על מזבח מנחת תודה זו ויאמר
פינו וארא כי טוב תתי את דודי אליך נכבד וחשוב בישראל מתת אותם לאים אחר כי אונם
יורע כל סער עמי כמה מעלות טובות לגבד אשר דרכו בסודה כחור' זאגס קלם יחד
והדרך מונב ארצה וראסו מניס הממחה וגם סלסלת יחסך נודע למסגל העולה בסמחה
אור התפאר והעזו כי על כן בחרתי הסתושף בגל' עבדך ונחתי ידך על זעל פוטי יד
מסך כי להיותי קסור בעבותות החסרים והטובות אשר גלגל סר' גמלו על הס' ז
הארץ נע אסרם מחול ירבון רחמי וקל' לעצמי לכבד מלכותי והקדק' קרכלי זס קר' סלך
חרו' וממירי אהר' זאת ועוד כי כמה פעמים במהתך ובפתי ונחלתי זאכתי עמורי
הסיר בספתי רכנות ואם כן איפה מתך הקול' ומידך נתי לך הכה כי כן זאת ממחתי
בהנה נחונה סלוחים חליך מאלד ואריר וכוח סיאחתחך תוקד כא בעיך ויחניך תספרת
ועמך תרבה והיה כאשר זרים בשות' זר' לקבלה בסכר פנים יפות יהללה בספרים
והיה נפאת חן בפיו כל רוחיה והנה עורני מדבר אפרם את כפי אל ה' בצלותי ובבעותי
יפרס עליך ככת שלובו וירחמך לרסת חסכנות יהללה ויחל' עליך ועל כל באיך
כל הברכות הכתובות בספר תורת משה מאנטובס יום רח חסון הסמג

כוכב מאהבה לאור

הנער מלמה מהאחרים

א ב ג ד

אל כל און סלין תבחן שלום

שפת

אחת תכון לעד הוא המסורר במחברותיו באומרו מה חילוק חכמת הנגון
אל האחרים נכבד נבכתי מארץ העברים יי' בשרה חכמים כמו עשכ בכל
חדש לפני' כישראל ויביכו מהם כל החכמות הרמות והאומות מכבדים ומנמלים אותם ופלו
עבר כנסר' גם הוא כאמת מהנה לא נעדרה מאתם בתמים ומהם מאום לוקחה זאת' ומי
יסבח המלך דוד זקן ועמלו לא יחסר עוד אשר עמל לו מאדם בסדר ליתור סדק בסיד לכל
בני אסף והיון ויחזקו ככתוב בספר דברי הימים להביא חסום המועד קול והנה להם
כלים מאלהים זמרא רמנא זמרא רמנא וכה משפטם כל הימים אשר עמד בית ה' על
מכונו ראסון וסכו ועסה חקל' להמשיך משבת קדם' אכן קורות בתום הזרים ורהיטנו
דרהטנא מסור' בארבות חללי הזקן נכדים הספיקו להסכיחם מכל רעה ולהעבירם מכל
הסכלי ה' אף ה' היה בעם ויחזקו ויפכלנו ויטענו כנר דק מכל בינה' ואף גם זאת בהחת'
בארץ לא להם אברהם מחכמת חכמיו ותקח אונס מתן ממנה אחרי כן מחלתם סריר מעיר
בחרות אלה באחרית הימים' והללו את סה' כי נסגב' שלשת לבדו ביומנו בחכמה
זו' ויחסם עכל האדם לא לבד מאמתנו כי ידמיונו ויסה' ערך מאתמול לרבים אנשי מס
ומספחות הארמה' אשר עכ סרת את פני בהירות רמנאות חכמי מאנטונו גם האמר
לכניס' ויהי עוד לנכח אשר בחיים היום ירום ונכבד הדת והדת זאת ומכאן חן חסדי
במחיקה מלסון אחרת אשר בספר החקון אכל אשר לא יישראל הנהי' ועל ערבים בהוסס
תלו כנורותיהם ויחמרו ה' פיקח עברו' זו כמו לאלהיו שכל ועסה להוסיף מחול על הקדם
לכבר חונם ממה סחננו ואף הוא היה מתכוין לנחור את הסם אשר קנה לו כנור המכריס
את ה' ויוסי' לעשות מחברתו היה מכיל איזה מחמד לר' מחסורי תפלה או סכחה
הלל ומרתיה עד כי מסביל לאסף קבץ כמה מהם והיה לאחרים בירי' וכאשר סודרו אנשי
אותם והתענגו על רוב טובם והתקייבו הזוהר כל אחר ערבה אונס מסמוע וסמיע וחרי'
חוקו עליו דברו סרירי עם ובראסם הנדב המהלל בשולם כמה מהם ס' י' יסמיהו אלה
ממכלי' ואל לתקם אל הרסם להסיר אחריו עם טוב מכסם כי הוא מתחיל אשר לא יוסב
ולא נהיתה כזאת כישראל' ולזכות חבוריו היות כי וסודרו והרבים ופארו וישראלים ורנו
במועדים ובחרושים סל מזה' גם אנשי מאז נמתי' במספר אוהביו הפסרתי כנר מאד
והבתרתי עליו דברי' עד כי אשתיעא מת' קורות לבורא כל וכאן גמס עד מסבר אשר
סכרתי לראות פניו סה' אונס בא והסכים לסלס נדרו להרשים ברבר הכנור וכדי ליתן סכר
למביאיהם לכך מנחה וניחוחות אחר להקרבא ליה מנחה בתפלה למסדה' האלהי' הנכר
כהונן וכראוי ואותי כה לעמוד על כל כרה סלא תכא על הכנור לסדרו להנהי' אורן
ולסקנו עינים על עבירות ומטאות הרסום' והגם כי נהסך לאכל כנור ואלו מקור דמעה
על לבי חלל כמי הנחמד זבולק נש' הד' בחור בן כח סמך נבי' חזירות קולן ערב ומראה
נאיה אשר ספכו דמו כמי' אונס בת רמנאס מבני עמנו זה כמסה חרפים ברור זה ומה סמס
מאנה המס נשס' לא אסמע עוד בקול פרים וסרות' בכל זאת לא חסכתי להעביר על
המנה אחרתי בספר זאת ורסם ה' על נסמתן וליתר יהוירים תהיה לאורה וסמחה' הנה
אנשי נכב על עין המלאכה ומוריע בסמרו לרבים כי לא נקלה היות כי לא נענה

ח א ג ד 3 כפתח

בפתח הנה תאזן מקדשם ולכן סגנונות נעשות כמכונות ויבואה הרואה כי גראה לפני החבר
טוב שהקורא יבדוק האותיות לאחור ויחראן למכרע מלג' הזמר העגור' כפי כל מלהפך סדר
הנחות מהמורגל ועיניהם ימותו לנטות ימין כדרך שאנו בני ברית כותבים פן תטרף
דעתם ולסבה זו לא חס על כל אשר איננו נקוד מהתבונ' כי בסיד רב מדין אבל הסטה
זו ומחין חן בקריאה בפנים נכון למחזרים וסגנון לכתוב בספתותיהם המלות כהלכות
בני קורן וטעמן ודקדוקן לתפארת הקריאה והוא תהי' תמי' ועתה ברוכים אתם קהל אחבי
אחריו אשר זכיתם להתחיל לפלוס ובראיה הקסת בימינו מהנכון הלז כותב וחוקק תהלות
אלו בפיר' תם כבוד לה' לפאר מקום מקדש מעט ופמחות מזה בהם בזהב זמניהם
ולמדתם אותם את בריכם להבין כחכמ' הגנוז מבין פה תלמיד סאמר בלוי' כי כן בטוחני
מיום זאת חבור זה לאורה ירבו לומדיה בישראל על מנת לסודר להדר אליהם הם וכינא
בהם - ולהסיר מלב העקוב כל טוהא אם באלי ותבא בכמ' הגולה אחיה אחד מן חמתיחסר'
המרחיקי' כל חרם וכל כינה אשר אין להם חלק בה שמוץ לאשר אשר רבר זה מרגרם ולא
ריק' ראיתי להעלות פה על ספר אשר כתבתי בתשובת פאלה זה יח פט' בהיותי מרביץ
חורה בקף פיראיה ועל לסתום פה דובר בלבלה במדן זה וחתמו עליו כל גאוני ויכונא
אשר בימים ההם יראו רבו' ולא יראו מגשת לחכמה הזאת אף כי רוחם בקרבם יפחדם
ללמוד ולעסות' עד אשר תשוב חמת אביהם סכסמים ורחם יסור יבנה ביתו נאווה קדם
ויפקד את בני לו למפעחתם לפתים ומחלקותיהם למחזרות והיו הסירות בבית ה' וכל
הערה אף גילת ודן מרוב טובי' לא כיום הזה אשר כל א' ממנו פד בסירים פס לב רע
תקוצר רוח ומעבורה קסה מזרת הגלות בפיו יסיר את הסירה ועלי לבן דני
בי אלו לא יבא מזמר בקהל האמר לא יהיה לו על מה להשמת כספם
וזהבם אתם פדנת וכרמים וה' להם לאר פולם כל כן
וחרו ירמם כי פין בעין יראו בסוב ה' ביון
תהרה אחי'

שלחו	לחוביל שי	לבן ישי	חבור	ומירות ח	בגננים	1
יגל	חרתו	רקב לבו	מכל	חצרות חן	ומסמנים	2
ביקס	בישראל	יבורך אל	נקרא	כמו בנו	ורב אותם	3
רגיל	בבין שרים	פני שרים	לסיר	למו רוכבים	והשמים	4
אחר	פאר העם	אשר העם	חכל	ברוכ ימים	ורוב שנים	5
חשיב	עמרתח	לשנותח	כימי	בני לוי	ברוכים	6
הביא	במוסקת	בחוקקה	דברי	תהלותיו	וברגנים	7
יחרו	לגיל ורון	פני ארון	שבת	וכל יום טוב	וחומנים	8
ולכל	דבר מצוח	תע חדות	חתן	וכלתו	ואב בנים	9
תמיד	אנוסרצה	יחי מוצא	שירות	ותשכחות	מוזמנים	10
לכבוד	אדון עולם	באראלם	לפצות	בז	בעל מינים	11
לא עור	דבר מרי	לעם עברי	יתן	בקול הבח	גאונים	12
יראו	בבל בינת	חיות מנה	גם לו	כמו הם ת-	מוזינים	13
חלש	במחלומות	וכחכמות	גבור	וחסון הוא	כאלונים	14
בין כך	ערי יצמח	תלא יצמח	משה	במתנת	בשושנים	15
בחר	במחברתו	לתפארתו	סלם	עלות עמו	במשענים	16
יזכח	במוכן הוא	בעושחו	בוכות	יפעולתו	במשמנים	17
חיים	וחצלחת	וכל שמחת	לועם	מחברות	בכל פנים	18
עד צור	למקדשו	בחדשו	ישיב	בשיר שפת	לנאמנים	19

שאלה

יש אתנו יודע ער מה בחכמת חשיר ר'ל חסותקא שטת או שטת
בני דעת מבני קהלנו יצו אשר כחגים ובמקדשים ישאו קולם וירגו
בבית חכמת טיר ושבתה הלל וזמרת אין כאלחינו עלינו לטבת ונרל וארון עולם
וכיוצא לכבוד ה' בסוד וחס ערך הקילות בחכמת חנוכרת . חקס ארס לגרסם
בשיח שפתותיו עונת ואומר כי לא נכון לעשות בן כי אם לשוט אסור והמסור
אסור והלולים כאשר חמת בחכמת חומר האסור אסורים משחרב חכית משום אל
חטבת ישראל אל ניל בעטים ואותם תציא לבח ברברות בעיני חתמון אשר שטען
את קולם עם חיותם רובם סתופסי התורתי יצא נא דבר מלכו מלפני חסורי כתורת
בתלכת אם יש אסור ברבר ואם קול חסוסל הוא וזא קול ערב למיט לחללית

תשובה

חא מלתא איתא כפ' דגמין . דגרסינן חתם שלח לית למר
עוקבא זמרא מ'ל דאסיר שרשט וכתב לחו אל תשטת ישראל
אל ניל בעטים ולשלח להו מחכא בשיר לא ישתו יין אי מחו'חא ח'ס זמרא דמנא
אסיר אבל דפומא שרי קס'ל . וממאי דאמר דלא שלח לית בשיר לאשטעי' זמרא
דפומא נמי אסיר נדמת לו לאומר לאסור זה דמרא דפומא הוא . ומהגם כראיתו
שכתב הטור ארת חיים סימן תקס' זל ואסרו כל מיני טיר בין בבלי בין בפחוכו
דשחר'טכס ביאר כת' דאפי' בפח אסור אף בלא משתח ואין חלוק בין לשון עברי
ללשון ערבי כו' עכ'ל . ואולי עיני ראת בשל אחרי' סחפוסקי' ג' כלטונות אלו וקרא
זח דגרס' בסוף סימח אט' ר'ב אודנא דשטעא זמרא תעקר אסיר רבא זמרא בביתא
חורבא בסיפא של' ק'ל' ישורר בחלון חורב כפ' ופ' ח'ק' ח'ר' הקורא פסוק משיר
חמירי ועושה אותו . וזמ' בו' . ולכן אמר כי לא טוב חרבר לשורר איך שיחית
אכן מי לא ידע ככל אלח טכל כיני זמר לדבר מצות מותר גמור חו' ודברי מר
עוקבא קראס טתנמנסומה שרברו הפוסקים תנל קראס סרונין ועל בן לא יצא
בלחא ש' עישי' אלח' והנה המעשים בעיון כל הנאמר בזה בסקומותיחם ימצא כי
שטה חלוק' ברבר שתי' דגה כס' שטת חומר וארבע ככונתו וזמנו . חא זמרא דמנא
הכ' זמרא דפומא' חנ' לשורר במשתח חיוין . חר' לענג עצמו כמלכים' חת' לטבת חתן
וכל' ה' אורבר מצות זאנו נוסף בה עוד אחת ללמוד חכמ' או להתעסק בה לזכירת
לעתות' במצות . חא' זמרא דמנא הוא היותר חמור לבולי' עלמא דלחבי ידע מר
עוקבא דבותלא יפקדו אלא דס' דמנא אסיר אבל דפומא שרי ולחבי לא כתב
להו בשיר דהות משטע במנא בין דלשנות ולומר בפה א'א וכתב להו אל תשטת
דשטע ככל נזנא אף בפת' וכן דר' במס כתב זל סוף ח'ל' תענית וכן גורו שלא לנגן
בבלי טיר וכל כיני זמר וכל משטעי' קול של טיר אסור לטבות בתם ואסור לטמען
כפני החרבן ואפי' טירה נפת על חיון אסור וכו' עכ'ל חרי שאם' שחנינון בבלי אסור
ואפי' טירת כפת שקלה טמע על חיון . אמנם צריכים אנו לחבין עתה לענין הכונה
זחוסני' דנראה ודאי דמרא דפומא בלא משתח חיוין מותר סרכתב ר' ע'ל דהא
דבר עוקבא זמרא מ'ל דאסור לשורר בתוך בית המשתאות לאפוקי שלא נבין
אסור בעלמא בכל אופן . וכך תתוספו' כן משטע מרקאמר ולישלח לחו בשירוגו'
פירוש

צורשן ולעתיד דאלכ מוז תרוחנו אבס חית שולח לחם בשיר מאל תשנה או מאי
 חית דבשיר ערוף מאל תשמה אלא כיון דעקר חטאלת וחתאוכה חית על השיר
 במשת' הלל בשיר שבו מפורט לא ישתו יין וכן סובר תרמבם מכת' ואפי' שירת
 במה על חיון אסורה כרלעיל' מבלל דשלא על חיון סותרת' ואף שהמור כתב ס'
 חנל' ול' ותחוספות מפרשים דאפי' בלא משתח נמי ועל דברי רמבם כתב אבל הוא
 ביאר בתש' דאפי' במה אסור אף בלא משתח וכו' וזה חביא בעל ש"ה לומר רש"י
 ומיט' פסקו דרוקא בבית המשתח כו' מיחו כתב המור בשם מיכין ואפי' שלא בבית
 משתח וכו' עכ"ל אומר אני דלעולם ועד גם תתוס' ורמבם סוברים ברש"י דשלא על
 חיון שרי מכתב המור שם ול' ותחוס' מפרשים דאפי' בלא משתח נמי ורוקא למי
 שרגיל בכך כחיהא דאיתא בירוש' דיש גלותא חזח קאי דמיוך בומר מ' בשכבו
 זבוקסו חיו מוסרים לפניו עכ"ל ודאי תחלוקת חד' שאמרת' לענף עצמו במלכים
 ובענין זה ס' גם לרמבם בתש' דאף במה ושללא במשתח אסור וכן לתוספ' אבל
 במה שלא במשתח ושללא לענין בכני סלכים לא לטמא עצמו לחור' או לחתלמר
 או במצות שר או מושל וכיצא ואצל לדבר מצוה אליבא דכע' סותר' דויל' בתר
 טעמא כל זה נאמר מפני החרבן ותגלות חתנות עליה ואיך נשמה וביר' קרשנו
 לשמה ואנו גול' ועל א' אסור פ' חלק אורנא דשבעא ופרא תעקר וזמרא בביתא
 חורבא בסיפא וכו' ואל' תשמה ישר' אל גיל ועודך בעמס' אבל היכא דליבא חיל'
 דמשתח חול לא אל גיל לא במשתח יין ולא במלכ' במה סותר' אך אם יחיד
 לרבר מצוה כגו' לחתן וכלת' וכיצא נער וכתבתו רמות' גמור הוא דהא אפי' זמרא
 רמנא ובמשתח חיון שחן שתי החלוקות היותר המורות גבי חתן וכלת' וכיצא
 חתירי' במנא דהמור א"ח ס' שלח כתב בשם אבי העזרי' שם ~~הוא~~ שבת לומר לגוי
 לגנן כבלי' שיר בהופות דאמירח לגוי במקום מצוה שר' ~~הוא~~ שר' שקרא מצוה
 לגנן' במשתח חיון דחיתוס' דברי רמבם סוף הלכות תענית' כן הם וכבר נהגו כל
 ישראל לומר דברי תוסבחות או שיר של דראות' לאל' וכיצא בהן על חיון עכ'
 זמור שם אבל מותר לומר שירות ותוסבחות' על חיון בבית המשתח עכ' וסמך ח'
 טכ' חביאו בי' שם כתב דלמשתח חתן וכלת' שהוא שיר של מצוה כותר' וכן פסק
 וכתב הוא מהרי' קארו בקצור' וזהני תמנית וכן לצורך מצוה בנזן בביר' חתן
 וכלת' חבל שריע' כ' ובכתב מרובע נר' מ"ש חרף פ' אין עומדין עליה דהחיא דמר
 עוקבא חא דאמרינן זמרא דמוטא אסור הם בנזן נגינות' של אהבת' ארבה' לחבר
 ולשבח יפה ביופיו כגון שהיטעמא לי' קור' לחם אשער אבל דברי שירות ותשבחי'
 וחרון חסדיו של הבה אין אדם מישראל נמנע מזאת ותגת' כל ישראל לאסרן בביתו
 חתני' ובבתי' משתאו' בקול נגינות' ובקול שבחח ולא ראוי' מי' שמיחה כזאת עכ' ל'
 ומ"ש כל חקורא פסוק ממיר חסירים ועומד' אותו כמין זמיר כל' בכת' הוא שרהבי
 נקט' שיר השיהם לחיותו שיר של אחבי' של קרש' דאסור לעשותו חול' וכן מ"ש
 חקורא פסוק בבית המשתח שלא בוסגו' רצח בא' שלא בוסגו' שלא לשמחת חתן
 או שלא לרבר בתורה ולא רצח לום' דאי' שיהא אסור לומ' פסוק בומר לכבוד ח'
 ואינו דואת' שיטיל ספק כל מי שיש לו מוח בקרקרו דלחלל' לה' בומר' ככה
 בשבתות דשומים ויום טוב וקרא דבר מצוה כמו לשמחת חתן וכלת' אשר כל שבת

קדש כלל היא אצלנו וחייבים אנו לקשטת ולשטח ככל מיני שומחת והמקדשים
גם בן נאמ' וביום שמתכנס ומועדיכם ומצות על השטח לחנע' קולו בתפלתו ביותר
ואם יוכל לתשמיע קולו ויחרי באילו עשרה מסודרים יחד האם לא יחיה טוב • או
אם יעמרו אצלו מסייעים אשר הנגה ה' קול ערב וכלי סדר רק את ארצות בנות
כל היום בין קהלות האשכנזים יומרו עמו ויקרעו שיתחמו ויערכו לו האם יחשב
לחם לחמאי וכתוב כבר את ה' מהונך ודרשו' ול' מכה שחנך כיצר אם יש לך קול
ערב וכו' • ואם כן אנו בשביל שחנן ה' לאלה ידועת החכמה בסדרת זבאים לבכה
בת ה' יחיו המאים בנפשותם • חלילתי נגור אם כן על שלוחי צבור שיהיו נקדשים
במזמור ולא ינעמו קולם ויקרא עליהם נתנה עלי בקולת • חסרא דסד' ראסיר אפי'
ביחור וראי משמע שהרי אמרו וכרא דגדראי אי אמיר ומיחיד חוה • ואנו אשר
חיינו בעלי המוסקא בתפלותינו וחוראותינו עתה נהיחלבו אל העמ' אשר יאמרו
בי אין אחנו עוד חכמה ונצחק אל אלהי אבותינו ככלב וכעורב • סוף דבר אין בוח
וראי משום אל תשמת ישראל אל גיל ולא עלה על רעת שום בד או חכם לאסור
מלשבה לה' ית' בקול חיותר נעים שאפשר ובחכמה הזאת המעוררת הנפשות
לבכורו כאשר משלמותה האריכו לספר רבי מהאחרונים • והרי חסידים חראשוני'
היו מרקים לפני הכלה כראיתא כב' כתובות בכמה מיני קלות ותמחול והריקוד
שקצת קלה מן הומר ורבה ממנו ואחניא ליח משתית ושנותית לתהיה סבא כמו
שנ' סס' • וכיום שמחת תורה יש חונים מרקדים וסל' כתיקם כבה ועושים שאר מיני
ששחה ולא ראינו מוחה בידם כי טוב לחודות לה' בכל אופן נכבד וטפוארן • ואולם
עוד שמעתי דמכתייע האוסר במאי דכתיב אך נשיר את שיר ה' על ארמת נכר
נמצא דרוקא ות' • ה' אמר עודנו חן כאדמתנו • וגם בזה קרא ולא רקדק
שהרי שאלת האל • בכל לישראל חותה שישירו לחם לבקשתם מסיר שחיו
הלוי' אוסרים בבית המקדש וחיו שירו לנו משיר ציון ולא אמרו שירו חסדו • קתם •
וחם חיו נשיבים איך נשיר את שיר ה' חקדוש מיוחד לביתו על ארבת נכר ולא
אמרו איך נשיר שחם אלא את שיר ה' וברור פי' רש' • ול' על נהרות ככל בשירנו
לגולה וסאלם נב' שישירו לו כמו שהיו בשוררים על תרובן עב' • וכן אע' ול' פי' זה
המוסור נאמ' על לשון הלויים שחם המסורר' בגלותם על בבל עב' • ואם אמר לנו
עתה לחקריב הוצה לארץ בשביל זה יאמרו החפלות שכנגד תמידן תקנום •
וכן המסורים שהיו אוסרים הלויים על תרובן יאמרו לנו לאושרם עתה בגלותנו •
אין מקום לגסס רק על חלומים הבמה זאת כאשר ישירו וימרו שלא בבה • ודבר
בצוח אלא מתלמידים או מזכירים לעצמם • וגם זה וראי שר' דחרי הוכחגלעיל
שרט' ותוספות ורמבם וכל גרולי עולם לא אמרו וסרא חזקא אלא להתענג כמו
בין או בטלכי' אבל בכל אופן אחר שרי • תעוד דכ' לחתלסד יחא סותר כי אם
בסר הרבר ושוב לעשותו לשבח חתן וכלה וכבה לחודות לאל ובכל דבר מצות
איך יעשו זה אם לא ילמדו תהלה • וגם אחרי שידעו קצת וצריך להשתלס יותר
ולתעטיר בזכרונם סח שירעים כי בימים הבאים חכל נשכתי • את זר' ראה קמן
טבת למסור ונתן אל לבו ועתה עיניו נהרי נחלי דבש וחכמה לקיים או לבטל
את אשר כתב המחקק • חרי מלחם וטוב פוקק • הנפיר יתורה ארית ממוריא •

טוב להיות כח דהיתרא ולומר למס המוסק אשר אמרתינו אמרנו טהורות מפני דיו מורע
 שמו כמערס כי ופה רץ ויפה הורה הלכה למעשה לרצן על הדנה ועל התפלה במדה
 ומסקל המוסקה * . וזכרנו בימי חרפי בהיותי סוקר על דלתי התורה בקרק פאדוואה
 עיר מכלה סופרים בעת ההיא ומלכס בראשם הגאון חזון כמחללם זל סוררנו בבית
 הכנסת כל עדר הקדושה ופעמים רבות לבקשתו דוראי לא גרע ועדיף מהני סתמו עלינו
 בקולם מפני הדיוטות המרננים בתוכנות וברחובות * בכך סית לה' וזמנו לאלהינו עד כי
 נזכה לסיר סיר חדש בביאת גואלת נשמות נשפנו אז נגילה ונשמחה בימעותו עד ער
 נאם. בן ציון צרפתי * כך יברך ישראל למחמם הסכה

דבר שפתנס אך לחומר כי עתה גם עברו חיל דאיות תפלת המוסק מורע תמפת כוף
 אמרנו איך בהם נפתל ועקם כי כלם כנחול למכת ומסירו אהרנו הנה ה' חמם זל המחמיר
 כתב סוף ה' והפגזו וכו' הכבר נהגו כל ישראל לומר דבריו תוסבחותיו סיר על הודאות
 לאל וכוונתו בהן על היין עכל הפת אחת חס על היקדקדק לבית מן הכונה הכסוב' ומחמת
 אכילה ושתיה מותרה בבית הכנסת דאית בו חמלה ושתיה רק הכל דנה ותפלה וזוהרם
 על אחת כמה וכמה דמותר לסודר סיר על הדאות לאל * יתב' וכל המרבה לסודר והלשים
 יפנו בקול ערב ומנחתו לסם הריזה מסובח ואם מותר [אדרבא תבנה] הלא ממה לאמם
 על הארץ ללמוד לתכליה לסוכל לשמור ולסר' בקדם בקול עז ויהוד המצוה היא בחבר
 כי ברוב עם הדרת מלך * ושלטי הגבורים פרק איך שומרין מסיק כמי להתרחם אינו ברך
 לפני * הנעיר אהב האמת ולמי פאמתי *
 ליב סרוואל

מי לא ידע בכל אלה כי מצוה רבה ועליו נאמר כבר דאית ה' מהנך * אל תקרי מהנך אלא
 מהנך ותי שמוחה כיר מי שחננן ומפורר בבית הכנסת בפחותות ובימים טובים ובהפז
 חתנים וברית מילה לא ראה תאודות מעולם והדברים פשוטים יותר מביעתא כמותחא *
 הנעיר ברך בסתר שבואל אלה :

קרא קא כונח הממעיז את קולך כי קולך ערב ומדקאמר כי קולך ערב משמע שכל מיהיה
 ערב ביותר רבו לפני יתברך ומדקאמר קולך כחם ולא קאמר באורחא ולא בדבר
 שרטי משמע שכל מיהיה לעבודתו ית' לריח ניחוח לפניו ובפרט בהלל ומחמדים ודברי סיר
 ולשון גליות ובהללות וסידים יסר כחם ובהם נאמר כבר דאית ה' מהנך * ומה שחננך והם
 הק' לת הערבי הבאי' כמשקל ושיעור כפי דרכי המוסקה ומסכת אבי לעשותם * נאם הקטן
 עורא פאמנו איש כנשובה :

מאן דלא ידע בטיב המור לא ידע מה ירון ביה מסובכ ערבותו ותועלתו אשר בשמים ומעל
 ואשר בארץ כאשר כתבתי בספר סיר ציון אשר לי מפלאי סגולותיו יי' הוא דבר אלהי באמת
 וסם במאמר חמושי הכרחתי מרבוני מאמרי חזל פליו כגמרא במדרשים ובספר הזוהר וכוזה
 ספרי חכמת האמת ומדעות כל המוסקים כלם כי המוסקה טובה בעיני אלהים ואם וליכא
 מאן דשליג דביתאמרים סידים ופיוטים לחלל לאלהים בבית הכנסת וכלל סמל מזה
 עתה

החזקת חף כי ימנעו התעסקותם בזה חפץ בגלות החזק והנחמד הזה חפץ לזה הנני מעביר
 לכל מה שכתבו הגאונים רלעיל
 חפץ יחודת בסמל משה מפאנו לכל מחנכים וישיבה

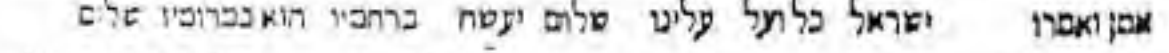
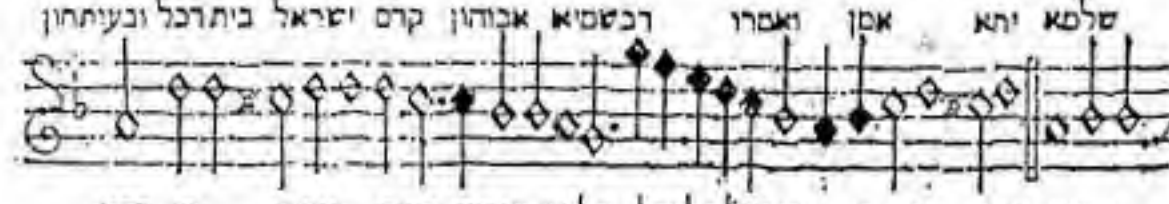
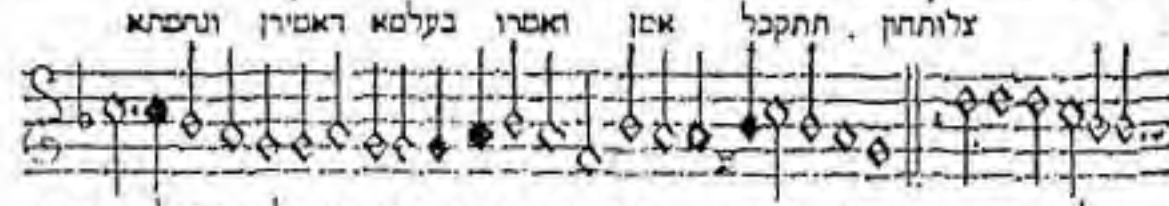
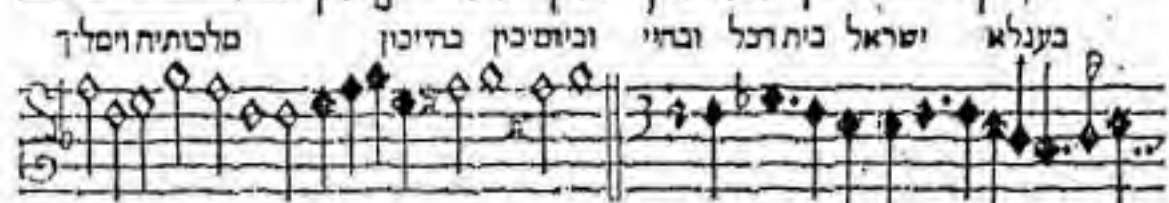
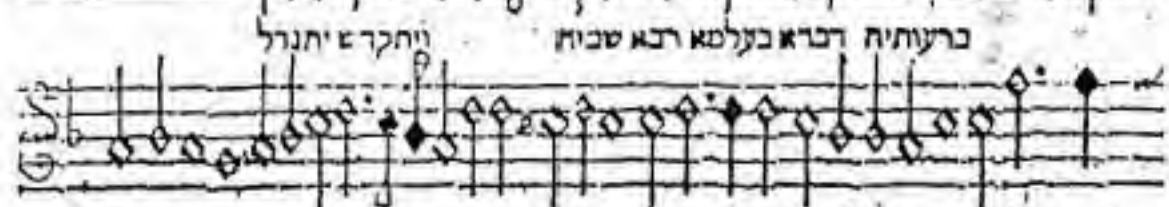
גדר שני לאשר שא מאתנו בחונן וכשוד' המעולה כמר שלמה מחאדומים
 וצו איש מנמנכת אשר כמתי יגיעל יגיע ויהיה אדם חראסין להרפים
 מוסיקת עברי וחוציא חוצא כלתי בסודר ואינו מן חראף יקום איש להחזקו להרפים
 בלא או לקנות ממש מיד אחר לכן אחרי ראינו חרשות על ככת באת סעלת שרי
 חקטאור לרת אנתנו חם נחרי בגורת עירין ומיסר קרישין בגחש חנושק על כל בר
 ישראל אנת שיחית שלא ירפס בשום אופן לא כלם ולא קצת מתדברי אשר בחבור
 זה כמסוקת הוואת שלא ברש' המסחר הנל או יורשיו בומן מ' שנים מחיום ולא
 וכל בגורת זו גם כן שום יחודי לקנות מחבורים אלה מיד שום אדם או מכני עמנו
 או אחרים שלא ברשות מחבור הנל שיעשה בחם יחיו רושם לסימן שנתרצה
 שימכרו על אחר וכל ישראל ישמעו וראו כל חלכר ברשת האלה וחקל לרת
 הוואת' וחשומע ישכן במח וסאנן ובצל שר יתלונן בברכ' אמן ויניציא חשון שסג

יצחק גרשון

משה כהן מורם

חודת ארית ממדינתא

שמואל לתאמו

שלש חקלות

ה' ירא כל אשר העלות שור

יגיע בדביו

תהלך

בנפן אשתך לך וטוב אשרך תאכל כי כפך

בשתוליו בנך ביהך בירכתי מורח

נבר יבורך כן כי הנח לסלוח סביב ויתם

וראת מעין ה' יברך ה' ירא

בנים וראת חייך ימי כל ירושלם בטוב

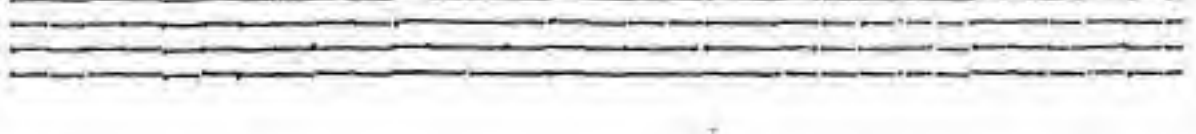
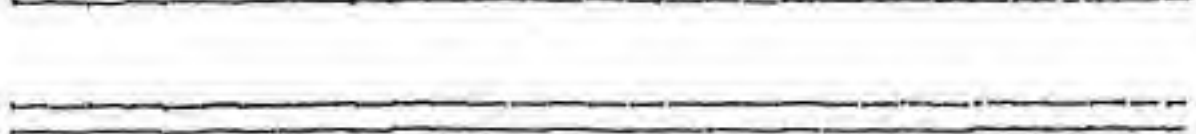
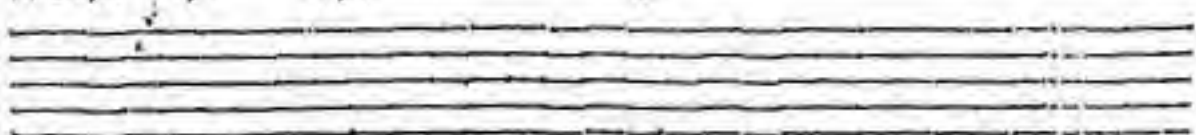
שלום שלום שלום לבנך

ישראל על שלום שלום ישראל על שלום

ט

שליש קולות

קנטו

אלהים בקרב אלבעדת נצב אלהים לאסף מוסר
דל טפטו סלה תסאו רמקים רמני עול תשטנו סתו עדושטט
רמקים סיר זאביון אל סלטו תצרוקו ורס עני רתום
ותחלט ובחטבת יביטו לא ידעו לאחצילו
אתם אלהים אסרתו אני ארץ מוסר כל יסונו
תבאוד תסתוק כאום אכן כלם קלין ובני
הגוים בכל תנחל אתה כי הארץ טפטת אלהים קסת תמלו חסרים
אתה כי הגוים בכל חנוים בכל תנחל אתה כי
תנחל בכל חנוים

לרור מוסור חשמינית על חשמינית על למנצח

אדם נבני אבנים פסו כי חסד נמר כי ה' תושעת

ולב בלב חלקות שפת דעתו את איש ידברו שוא

נחלות מדברת לשון חלקות שפת בל' יכח ידברו

לט ארון מי אתנו שפתנו נבצר לשוננו אסיו אשר

יפח ביטע אשית' ואמר אקים עתה אבנים מאנקת ענים מסד

מוקק לארץ בעליל צוף כסף מתורות אסרות ה' אסרות לו

רשעים סבוב לעולם זו תרור מן חצרנו חסרת ה' אלה שבעתים

אדם לבני זלות ברסולות ברס אדם לבני זלות ברס יתחלצו

אֲרִבְעָה קוֹלוֹת

יב
Musical staff 1 with lyrics: אֲרִבְעָה קוֹלוֹת

יג
Musical staff 2 with lyrics: יתנו כתר

יד
Musical staff 3 with lyrics: קם מעלת חסדו לך

יז
Musical staff 4 with lyrics: וז שואלים משרתיו עולם בלא כבוד

יח
Musical staff 5 with lyrics: חסידים לעמו יפן מסקנו כבוד מקום אית לוח

יט
Musical staff 6 with lyrics: הוא אבינו הוא אלהינו אחר יוסבכל תמיד ובוקר ערב שמי את

כ
Musical staff 7 with lyrics: חי כל לעיני שנית ברחמי יסביענו הוא מוטענו הוא מלכנו

כא
Musical staff 8 with lyrics: אלחכם ח אלחכם

כב
Musical staff 9 with lyrics: הללו ודור לדור ציון אלהיך לעולם ח ימלך חלל חלל

יד 080

פניך חזק וחסידו

אלהים

ונושק

אלהים

צבאות

פניך חסידו

ונושק

אלהים

צבאות

חזק וחסידו

פניך חסידו

ונושק

108

וְדַעַל אֱלֹהִים שִׁיר מְזֻמָּר בְּנִינִית לְסִנְצָח

בָּאֵץ לִרְעָה סֵלָה אֲתָנָה פָּנִי יָאֵר וְיִבְרַכְתָּ

אֱלֹהִים עַמִּים יוֹרֵךְ וְשׁוֹעֲתָךְ נִים בְּכָל דְּהִבָּה

לְאֻמִּים חֲרָנָה יִשְׁמָחוּ כֹל עַמִּים יוֹרֵךְ

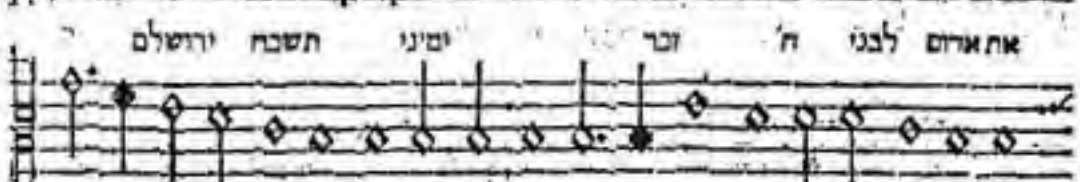
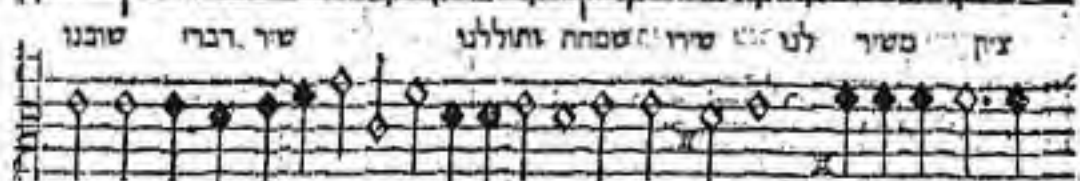
סֵלָה תִּתֵּן בָּאֵץ וְלְאֻמִּים מִיִּשׁוּר עַמִּים תִּסְפָּט כִּי

נִתְּנָה אֵרֶץ כֹּל עַמִּים יוֹרֵךְ אֱלֹהִים עַמִּים יוֹרֵךְ

יִבְרַכְתָּ אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהִים יִבְרַכְתָּ יִסְלַח

אֲמִי כֹל אֲוֹת חֲרָנָה אֲוֹתוֹ חֲרָנָה אֱלֹהִים

אֵרֶץ אֲמִי כֹל אֲוֹת חֲרָנָה אֵרֶץ

אהללך ה' את נפשי הללך הללך
 אל בעדי לאלהי אומרת ה'
 תצא תסועת לו שאין אדם בכן בנריכים תבטל
 עשתונותיו אברו תחא ביום לארמיו יסוב רוחו
 על שברו בעורו יעקב שאל אשר ה'
 במ אשר כל זאת חים את חים את אלהי
 לעשקים מספט עוסת לעולם אבת חסוד
 אסורים בתיר ה' לרעבים לחם נתן
 כפופים זוקף ה' עורים סוקף ה'

יתום גרים את שומר ח' צדיקים אותם
 ח' יסלך יעות רשעים ודרך יקודד ואלמנה
 יח חללו ודור לדור ציון אלחיק לעולם
 חללות חללות חללות
 חללות חללות

262

הַחֵלֶךְ ח' יֵרָא בִלְאִשְׁרֵי חֲסִידֵי שֵׁר

בִּירְכָתִי לְךָ חֵיב אֲשֶׁרֶךְ בְּרֻכּוֹ

סָבִיב וְחֵיב כְּשֶׁתִּילֵךְ בְּנִיךְ וְחֵיב כְּשֶׁתִּילֵךְ בֵּיתְךָ

יֵרָא גֵבֶר יִבְרָךְ בֶּן כִּי תִנָּח לְשִׁלְחָנְךָ סָבִיב

בְּטוֹב וְרֵאחַ סָצִיק ח' וְיִבְרָךְ ח'

לְבָנֶיךָ בָּנִים וְרֵאחַ חֵידִי יֵשׁ בֵּל יִירוּשָׁלַם

יִשְׂרָאֵל עַל שְׁלוֹם יִשְׂרָאֵל עַל שְׁלוֹם יִשְׂרָאֵל עַל שְׁלוֹם שְׁלוֹם

אֲדִינֶנּוּ ח' לִרְד' מִסּוּר הַנְּתִית עַל לַמִּנְחָה
 חֲשֵׁמִים עַל חוּד' תֵּנָה אֲשֶׁר חֲאֲרֹן בְּכָל שָׁמַךְ אֲרִיר מִת'
 לַחֲשֵׁכִית צוֹרֵדִךְ לַמֶּנּוּ עַי יִסְרֵת דִּיבְקִים עוֹלָלִים מִי
 יִרַח אֲצִבְעוֹתֶיךָ מַעֲשֵׂה שִׁפְךְ אֲרֹאכִי וּמִתְנַקֵּם אֵיבִי
 זָכֹר מַלְאָכִים מַעַס וּתְחַסְדֹּתָי בְּנִנְתָּה אֲשֶׁר וּבֹכֵכִים
 צִנֵּה יִרְדֵּךְ בְּמַעֲשֵׂה תְּבַשְׁלִילִי תַעֲשֶׂהוּ חֲדָר
 עֹבֵר חֵם וְדֵי שָׁמַיִם צִמּוֹךְ שָׂרִי בְּלִמּוֹת וְגַם כֹּלֵם וְאֵלִים
 אֲרִיר מִת' הָאָרֶץ בְּכָל שָׁמַךְ אֲרִיר מִת' אֲדִנֵּנוּ ח' יָמִים אֲרוּחֹת
 בְּכָל שָׁמַךְ חֲאֲרֹן

את עבדו הארץ כל לה' חריעו לתורת מזמור

לפניו באי בשמחה ה' עשנו הוא אלהים האמת כי רעו בתנה

לן חור מרעיתו וצאן עמו אטחנו ולא

ודוד דודועד חסדו לעולם ה' טוב כי שמו ברנו

אבותנו אבותנו ודוד דוד ועד אבותנו אבותנו

134

כא

חמשה קולות

מלכנו והעמידנו לשלום אלהינו ה' חסידנו
 בעדנו ותנו שלום בכת עלינו ופרוס ולשלום לחיים
 וחשיקנו מלפניך טובת בעצת טובת בעצת ותקנו
 ורעב וחרב דבר אהב בעלינו והסד סמך לבע
 תסאירינו מלפנינו ששן וסבור ואנחה וינן
 עולם יקר בעתה ובראנו צאתנו וסבור צאתנו וסבור
 סבת חפורם ה' אלה כרוך שלום בכת עלינו ופרוס
 ישראל עמו כל ועל עלינו שלום בכת חפורם עלינו שלום
 תל

יחזקאל

266

בעלמא רבא שמיח ותקדש יתגדל
 וביוסכון בחיבון מלכותיה וימליך כרעותיה דברא
 קריב ובוסן בעלמא ישראל בית דכל ובחיו
 אבן ואכרן
 ויתרום ויתפאר וישהב יתברך
 שמיח ויתהלל ויתהדר ויתעלה ויתנשא
 חיא בריך דקורמא
 שירתא ברכתא מכל לשילא לעילא
 בעלמא דאמירן ועממא תושבתא

52

אמן

ישראל בית רכל ובעתותיו
אלותיו חתקבל

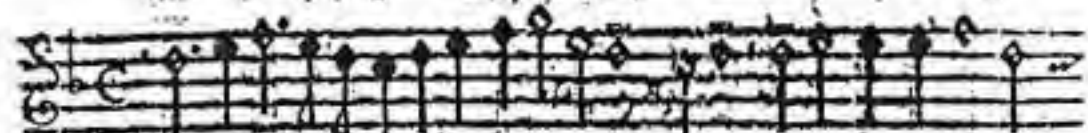
אמן ואשרינו חתקבל רבשםנו אבותינו קם

טובים וחסידים שמואל
מן רבא שלמא וקא

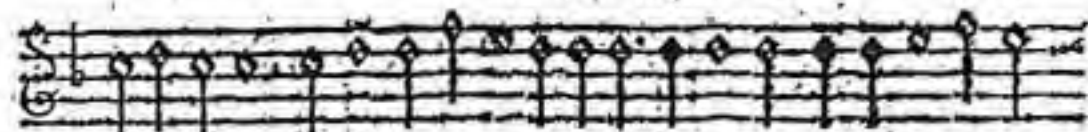
אמן וישראל כל ועל עלינו

עלינו שלום וקשחא ברחמי
חא כרחמי שלום קשחא

אמן ואשרינו ישראל כל ועל

את ה' בשוב ומעלות שיר

שחק ימלא אפ בחולמים וחינו יתקדשו וציון שבת

חנניל בנחם למסור זה רנה ולשננה פתח

חוצקים שמחים חינו אלת עם נחמדת

נטא זכבך חלקי יקטרו ברנה ונחמדת

נטא ברנה ונחמדת

אלוטויו נטא אלוטויו

המנוח קלות

בְּחִצְלֹת וּמִמָּוָה עִרְבָה וְחִנָּה שֶׁבֶר וְשִׁשִּׁים

חֲלֹבֶנֶת כְּבוֹד וְרֵן בִּילָה אִם וְחִנָּה חֲמִידָה פִּדְיוֹן

ה' כְּבוֹד יִרְאֵה חֶסֶד וְחֶסֶד הַכֶּסֶל חֲדָלָה נָתַן

חֲרִשִּׁים זֶאֱוִי עֹדִים עָלַי תִּפְחָחַח אוֹ אֱלֹהֵינוּ יְהוָה

צִיּוֹן וּבֶאֱדָה יִשְׁכֹּן ה' וּפְרִיחַ וְתִפְחָחַח

מִשּׁוֹן רֹאשָׁם עַל עוֹלָם וְשִׁמְחָה רֹאשָׁם עַל עוֹלָם וְשִׁמְחָה בְּרֵנָה

וְנִסּוּ וְאֵנָחַת יִבִּין וְנִסּוּ יִשְׁכֹּן וְשִׁמְחָה

עֵין זֶאֱוִי

מחולל ירא כל אשרי המעלות שיר

מדינת כבמן אשתך לך ושיב אשרך כדבב

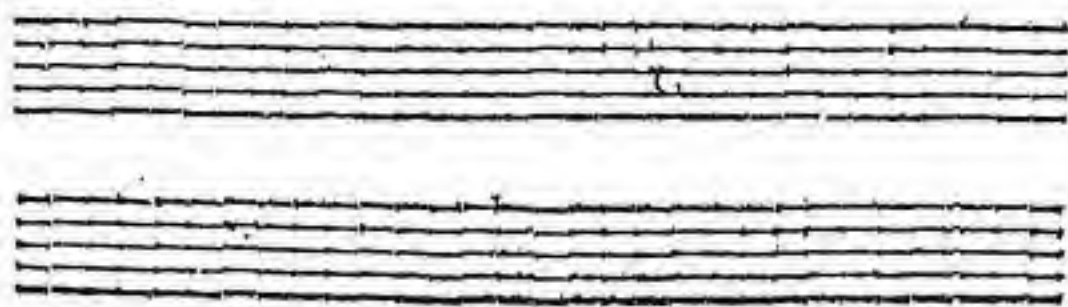
לשלחך סביב ויתים במתולי בנך ביתך בירכתי

י' וברכך י' ירא נבר ובורך בן כי חנת

על שלום לבנך בנים זראת חייך ימיו כל מעיק

ישראל על שלום ישראל על שלום ישראל

ישראל על שלום ישראל

ששת קולות

Handwritten musical score for six voices, featuring six staves with notes and Hebrew lyrics. The lyrics are arranged in lines corresponding to the staves. The notation includes various note values and rests, with some staves containing an 'X' mark. The lyrics are as follows:

נא יאמר לנו : שמחת ת' לולי לרדוד : חמילות : סור
 בנא אמת : בורות : בלעת : חיים : אלה : ישראל :
 ח' בוך : נמט : על עבר : נחל : שמחת : חיים : אה
 נמט : עורו : חיים : לעולם : חיים : נמט : חיים : של
 ואין : חיים : עורו : ואין : חיים : עורו : ח' :
 ואין : חיים : עורו : חיים : חיים : עורו :

שְׁשֵׁת קָלִימוֹת

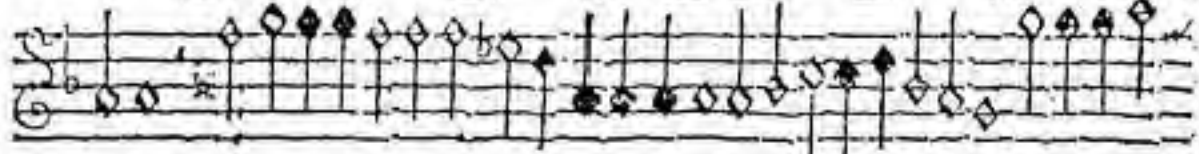
כט

כִּי אֶחָד לִישׁוּעָה לִי וְתָה עֲנִיתִנִּי כִּי אֶחָד
 שָׁנָה לְרֹאשׁ הַיָּתֵד לִישׁוּעָה לִי וְתָה עֲנִיתִנִּי
 נִפְלְאוֹת הָיָה זֶה הַיָּתֵד הָאֵל שָׁנָה לְרֹאשׁ הַיָּתֵד
 נִפְלְאוֹת הָיָה זֶה הַיָּתֵד הָאֵל שָׁנָה לְרֹאשׁ הַיָּתֵד
 עֲשֵׂה עֲשֵׂה חֵסֶד זֶה הָעֵשׂ הַיּוֹם זֶה בְּעִנְיִנִי
 בּוֹ וְנִסְמַחַת נְגִילָה בּוֹ וְנִסְמַחַת נְגִילָה

[illegible]

כבוד לה' חבו אלם בני לה' חבו לרוד מסוד

ח קול קדש כבוד לה' חסדו שבו כבוד לה' חבו תע

קול כנח ח' קול רבים שם על ח' הרעים חכבוד אלהים על

חלכנו אחי אתה חסד אדם שובר ח' קול כבוד ח'

קול אשלחבות תצב ח' קל חלכנו אחי את ח' חסד

אילות יחלל ח' קל קדש שבר ח' יחל שבר יחל ח'

ח' חסד כבוד אשכנז וכחילו וכחילו וערות וחשוק

בשלים עמו את יברך ח' יתן לעבו ענה' לעולם סלך

בשלים עמו את יברך ח'

אסיר זה לאל ברוך ואענה שפתי נא אפתח

ברוך ואענה שפתי נא אפתח הארון בנסע

בנסע אסיר זה לאל דמיון בנסע אסיר זה לאל

חטאל תסע דך לתולת יסע ארץ חפתת הארון

תאמן בנסע אסיר זה לאל דתון אלם ולסון תסע

יסע תאמן בנסע אסיר זה לאל

דבר את תריב וס תאבך עזע אויבך אל

בנסע אסיר זה לאל לכצון ישובו

אלים אל בלע נעבד תן הארון

אסיר ח' לאל ויתרון ונבר חילים סעק

וחי כנס נסיר נסיר הארון בנסע

הארון בנסע אסיר ח' לאל, הארון בנסע

ברון ואענה ספתי נא אמתח

הארון בנסע אסיר ח' לאל

שמונה קולות

ראשון

לר

אין

אין באלהט

אין באדנט

אין במלכט

במשיקט

נודח

נודח באלהט

לאדוננו

נודח

למלכט

נודח

למשיקט

ברוך

אלהינו

ברוך

אדוננו

ברוך

מלכנו

ברוך

משיקט

הוא אתה

אלהינו

הוא אתה

אדוננו

הוא אתה

מלכנו

הוא אתה

משיקט

אתה

הוא

משיקט

אתה

הוא

משיקט

הוא אתה

אלהינו

הוא אתה

אדוננו

הוא אתה

מלכנו

הוא אתה

וְהָאֱלֹהִים יִשְׁמְעֶנּוּ וְהוּא אֵתָּה כְּשִׁיעֵנּוּ כְּשִׁיעֵנּוּ וְהוּא אֵתָּה

כְּשִׁיעֵנּוּ

תִּקְרְאוּ אֲשֶׁר קִרַּט סִקְרָא ח' סִקְרָא אֵלֶּה בְּסִקְרָא

אֵתָּה

בְּסִקְרָא

אֵל אֵל אֲסִיר תִּרְוֹן לִבִּי חֲסֹן בְּסִפְתִּי שִׁיר אֶפְתָּח
 כִּתְּרָה... טָקֵס טָקֵס טָקֵס אִיוֹן לוֹ פִּתְחִים עַתְּ שִׁיר
 אֵל אֲסִיר אִיוֹן חֲבִית יִתְקַס יִתְגַּל יִתְחַרֵּשׁ
 שִׁיר אֵל אֲסִיר אִיוֹן לוֹ פִּתְחִים עַתְּ שִׁיר אֵל
 תִּרְוֹן וְאֵל נָא קִים וְאִיוֹן עַתְּ הִנֵּה אִיוֹן לוֹ פִּתְחִים עַתְּ
 שִׁיר... אֵל אֲסִיר זִכְרוֹן בָּלְתִי עַר טָקֵס בְּנֵת דְּרוֹךְ
 לוֹ פִּתְחִים עַתְּ שִׁיר אֵל אֲסִיר אִיוֹן לוֹ פִּתְחִים עַתְּ
 וְלוֹחֹת כַּפְּנִיִּים יִקַּר לַפְּנִים לִפְנֵי יִסּוֹב אִיוֹן
 פִּתְחִים עַתְּ שִׁיר אֵל אֲסִיר כִּאֲרוֹן מִטְחִים אֲבִנִים

לו
 בו לב סחור ונעם שיר לך אשר לעם קרא דרור ארון לו
 לו מוֹתִים עַתְּ סִדִּי אֵל אֵל אֲשִׁיר בְּנֵי זָקוּדָא נַפְסָא
 בַּשָּׁחַ קָמוּ דוֹעִים וְעַם תְּמִים יִחְיוּ יִתְרוֹ אֲרוֹן
 סִדִּי אֲרוֹן לוֹ מוֹתִים עַתְּ סִדִּי אֵל אֵל אֲשִׁיר וְאַחֲרָיָה
 בְּנִסּוֹעַ בַּשָּׁחַ מֵאֲמַר אֵת עֵשָׂא קִימָא
 בְּנִסּוֹעַ רֵאשִׁית

שְׁמוֹת קְדוֹת

שֶׁנִּי

לֵךְ

אלו נקודות לא יגוף ואש תגוף דמות לו אין

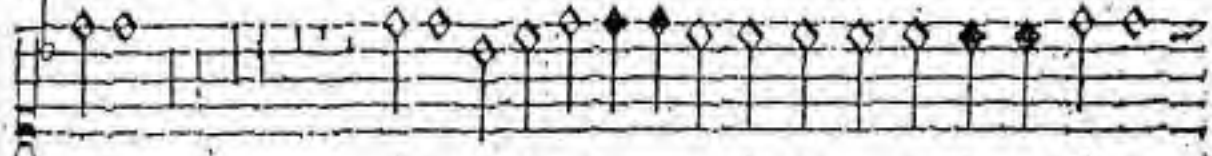
ראשית ואין ראשון נברא אשר דבר לכל קרוב קדושתו

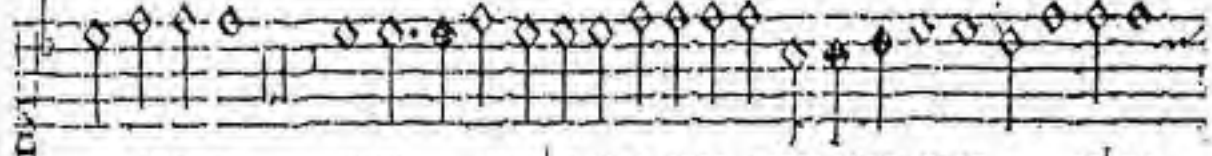
נביא עוד במטה בישראל קם לא לראשית

נאמן נביאו יד על אל לבו נתן אמת תורת תפלותו את תפילתו

רע לרשע נתן במפעלו חסד לאיש נוסל ביהו

תהלתו שם ער ערי ברוך חסדו ברוב אלוהות בתים ברשעתו

תהלתו שם ער ערי ברוך תהלתו שם ער ערי ברוך

לֹא

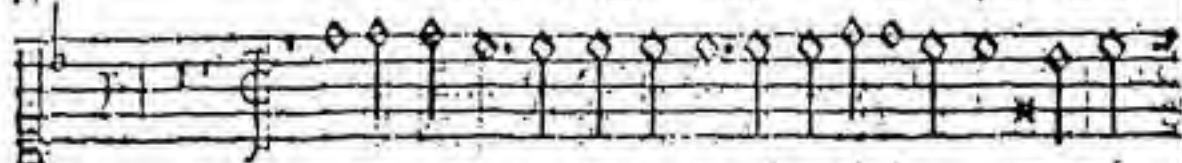
שִׁמְתָה קִלְיָה

שָׁנִי

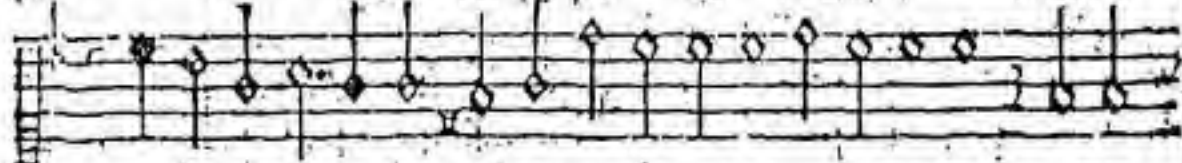
קִנְיָה

טָרָא יִסְלַךְ לִבָּהּ וְעַל כְּבִלּוֹת וְאַחֲרָיִם

לְהַחֲבִירָהּ לוֹ לְחַסְסִיל שָׁנִי וְאֵין אֶרֶץ וְטָרָא

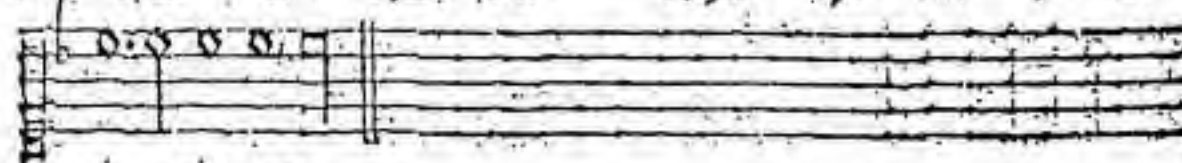
וְהַשְׁמִיטָהּ וְהָאֵשׁ וְהָרָח וְהַיָּם וְהַבְּלִי וְהַשִּׁית בִּלְיָהּ

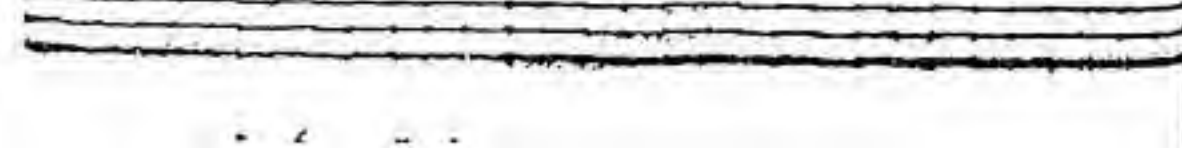
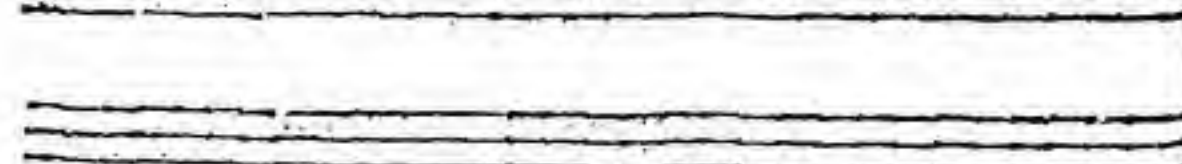
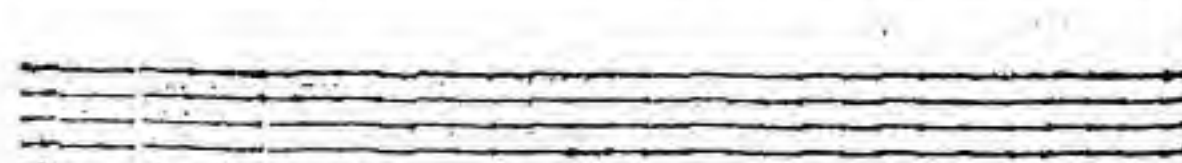
בִּידָהּ ... שָׁרָה בְּיוֹם וְהַבְּלִי וְהָרָח וְהַיָּם וְהַבְּלִי

ח' ... רָחֵם וְעֵץ וְאֶפְרַיִם אֵשׁוֹן בְּעַת רִחְוֵה אֶפְרַיִם

אֵרָא וְלֹא לִי

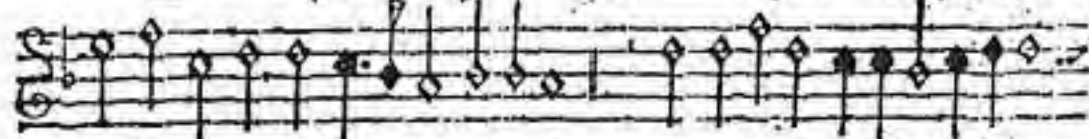

החן במצותיו ה' את ירא איש אשר הללוה

לער עובדת וצדקתו בביתו ועשר חן נצר

יכלכל ומלוח חתן איש טוב לישורים אור בחשך ורח

שדח עלם לזכר ימים לא לעולם כי במשפט דבריו

דשע בצריו יראת אשר עד יירא לא לבי מסך צדק

תאות רשעים תאות ונבס יחזק טעז ובעס יראת

תאכר רשעים

הוציטם לכל דרחים ה' מנעת גדולים

טרף ה' ורחים חנו לנפלאותיו עטת ובר

מעט ברחו לעולם ויכור ליראיו נתן

לעולם לער ספוכים מקורו כל נאמנים ומשפט אמת ידו

שכל ה' יראת הכבת ראשית וישר נאמת עטרים

לער עוברת תחלות תחלות עוסותם לכל טוב

שְׁבוּנָה קוֹלוֹת שְׁנֵי בָבֶלֶת
 לֵה' לַחֲדוּת טוֹב וְהִשְׁתַּחֲוֶה לֵיט שִׁיר מִזְמוֹר
 תִּלֵּי עֶשֶׂה עֵלֵי עֵלֵי לֵשֶׁךְ הוֹסֵר
 שְׂמֵחֵנוּ כִּי בִבְנוֹר הַגִּיץ עֵלֵי נָבֵל
 יִרְדַּךְ בְּמַעֲשֵׂי בַמַּעֲלֵךְ חֵל
 נִדְלוּ בַח אֲרֵנָה
 וְכִסֵּל יֵרֶךְ לֹא בָעֵר אִישׁ חֵל בַּעֲשֵׂךְ
 חֵל לַעֲוֹלָם פָּרוּס וְאַתָּה וְאַתָּה יִבֵּן לֹא
 יֵאָבְדוּ אִיכִיךְ הִנֵּה כִי חֵל אִיכִיךְ הִנֵּה כִי
 עֵינֵי וְהִבֵּט רָעָן בַּשָּׁמַיִם בְּלוֹתֵי אֵן פִּתְעֵלֵי כָל יִתְפָּרֵד

כְּבוֹד שְׁמוֹתֶיךָ אֱלֹהֵינוּ חֲסִידֶיךָ מְרַעֲשִׁים עָלֵינוּ בְּקִסְמֶיךָ בְּסוּרֶיךָ

חַ יִסָּר בֶּן יִתְחַד שְׁדֵדֶיךָ אֱלֹהֵינוּ בְּחִצֵּיךָ חַ

בֶּן עֲלִתָה וְלֹא צוּר צוּר צוּר בֶּן עֲלִתָה וְלֹא צוּר

כִּנּוּר נִכְסוּת בּוֹחַ לְנִשּׁוּת חַן יָקָר לַעֲמֹת אַחֲמֵן לִמִּי

מִקִּימָה מֵאֲדָר נִשְׁכַּח יָצָר אֵל בְּמֶדֶם בַּעֲלָמָה

נִרְשָׁמָה וְגַלְגַּל נִחְכָּר וְגַלְגַּל

וּבְעֵטֶר תְּחִילָה לֹא כִנּוּר תְּחִילָה לֹא לַעֲרִי חַי בְּעֵי וּמִן

לֹא יֵשׁ כָּל לִסְכּוּר חִילוֹ כְּבִיר הָלֵא חֲרִיקוּמָה

תּוֹרַת בְּנֵי כְבוֹד לֹא לְהַחֲלִיל וְכִמְתָּ קֶמֶח לִבָּת אֲצִלוֹ לִיקָח בָּרַח

וְאִשָּׁה יִחְרַשְׁתָּ מִי אֲשֶׁר יִחְסַד לֹא זָכוּה לִמְדָּר

לְנִחֻם רָחֵל אֵל וְחִרְשָׁתָה תֹאכַל הִיא בְּלִחְשָׁה שָׁכַל בָּת

וְחִרְשָׁתָה מִצֹּחַ לְכִתְרָה מִצֹּחַ כֹּחַ אֲשֶׁר נִאֲלָמָה

חזר

כִּנְנוּ

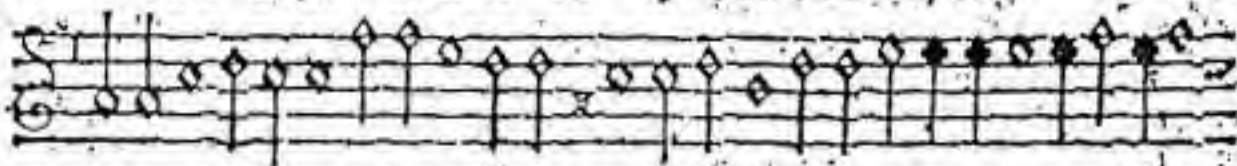
תל

ביתו

דמח

בְּהַדְקָם תִּבְסֵם עֲדָוָה וְעוֹד יָסִים כָּל כְּבוֹדָם חֲסִים וְרָאוּ

בְּהַדְקָם תִּבְסֵם עֲדָוָה וְעוֹד יָסִים כָּל כְּבוֹדָם חֲסִים וְרָאוּ

חֲסִים וְרָאוּ בְּהַדְקָם תִּבְסֵם עֲדָוָה וְעוֹד יָסִים כָּל כְּבוֹדָם חֲסִים וְרָאוּ

חֲסִים וְרָאוּ בְּהַדְקָם תִּבְסֵם עֲדָוָה וְעוֹד יָסִים כָּל כְּבוֹדָם חֲסִים וְרָאוּ

קז חלסא

